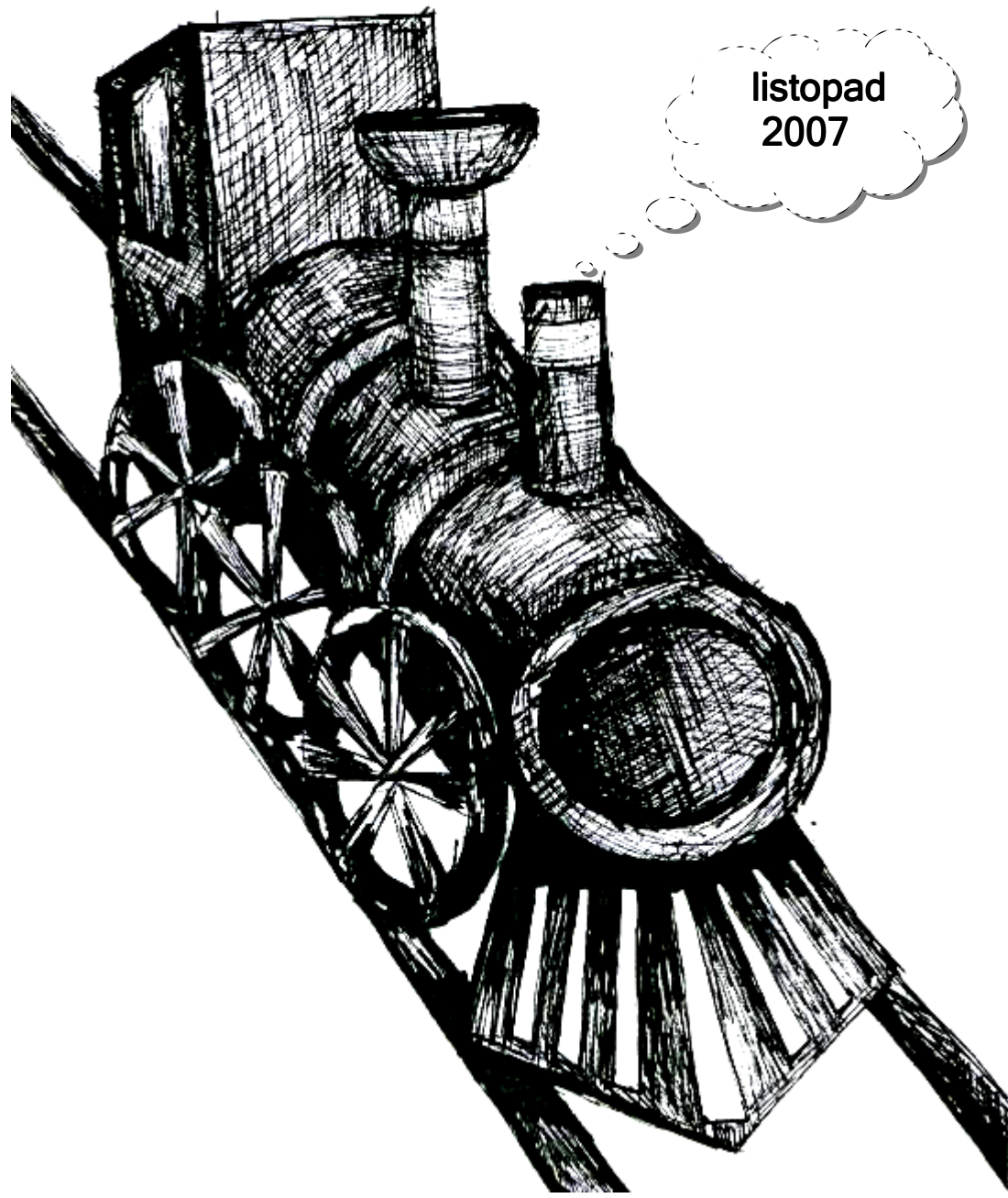

VAGÓNEK

listopad
2007

Úvodní slovo

Moc vás všechny zdravím, padající listí, barevnost stromů a ukládající přírodu vnímám jako čas přípravy, načerpání síly do plodícího období dalšího roku. Tak nějak podobně je to i v našem životě. Jsou chvíle, kdy člověk slouží, žije na plno v první linii a vydává ze sebe spoustu sil, energie, krásných věcí. Na druhou stranu nesmíme zapomenout na čerpání, na odpočinek, bez kterých náš život nebude plodný. Síla stromů se pozná podle síly neviditelných kořenů, která jsou často velmi hluboko pod zemí. Toto ať je naším vzorem, co lidé v našem jednání, chování, skutcích vidí na povrchu, musí ve stejné míře pramenit z nitra našeho vnitřního života, z naší duše.

Ríká se, že žijeme v uspěchané době. Doba je taková, jakou ji lidé vytvářejí. Internet, signály nám otevírají obrovský svět možností a komunikace s mnohými lidmi. To je smyslem života člověka. Komunikovat, sdělovat jeden druhému co vnímám, cítím, jak se mám. Co je pro mě radostí života, radostí s Ježíšem ve společenství církve. Co je pro mě těžkostí, přikořím a někdy i křížem. Na prvním místě je to sám Bůh, který začal komunikovat s námi, když se „Slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi ...“. Tato komunikace nás vede ke kořenům, ke základům sebe sama.

Díky Bohu za to. Nezapomínejme na tuto nejdůležitější komunikaci, na komunikaci s Bohem. Ta se nepěstuje ve spěchu, u internetu, ve spoustě zařízených věcí, či vymetených setkání. Komunikace, setkání s Bohem se děje vždy tak trochu nenápadně. V koutku svého pokojíčku, zastavení v přírodě, návštěvě kostela, v setkání s druhým člověkem tváří v tvář, na

kolenou u svatostánků, či s růžencem v ruce přírodou.

Na Středisku proběhly první víkendy. Díky za důvěru, odvahu jít sloužit Pánu. Některé postřehy vás mladých přidáváme na dalších stránkách. Zvu vás na zastavení se v životě, na chvíle před Bohem na Noční bdění, které bude poslední říjnový víkend. Pro vás, kteří jste neprožili víkend, setkání s mladými na Středisku, tak vás zvu (všechny mladé od 15-19 let) na dušičkový víkend s názvem *Na kolečkách za Pánem*. O víkendu se nabízí katecheze, společenství, práce, poznání a vše ostatní, co patří ke správné víkendovce. Jestli máš, přibal kolečkové brusle (nejsou podmínkou). Měsíc listopad uzavíráme tanečním víkendem. Zde máš možnost prohloubit své taneční dovednosti ve společenství přátel, poznat a žasnout nad svým tělem s duší, co dokážou.

Trošku přeskočím léta. Příští rok nás zve papež do Sydney na Setkání mládeže. Zvažuješ-li o této nabídce, více na stránkách <http://dcm.doo.cz>, nebo www.signaly.cz. Na signálech máš také možnost vytvořit si vlastní stránku a tu ti zprostředkujeme zde na Středisku ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, nebo u naší Lucky na DCM v Ostravě. Určitě ji zajdi navštívit.

Zastav se na místech, kde odpočívají tvoji předkové, zamysli se jak žili, poznávali Boha – tam leží i tvé rodinné kořeny. Přeji ti krásný dušičkový čas.

Požehnané listopadové dny,

o. Kamil

SVÁTOSTI

TO ČIŇTE NA MOU PAMÁTKU

Kdo je křesťan? Křesťan je ten, co chodí do kostela. Jednoduchá otázka, jednoduchá a vžitá odpověď. A není vůbec špatná, protože pokud za „chozením do kostela“ vnímáme to, že jako křesťané jsme lidé, kteří se především v neděli, den Páně, scházejí k eucharistii, opakujeme jen vlastními slovy to, co je řečeno o prvotních křesťanech už ve Skutcích apoštolských: *Setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách* (Sk 2,42).

Minule jsme začali a dneska pokračujeme v uvažování o eucharistii, ale hned na začátku je užitečné uvědomit si, že eucharistie je slavením, prožíváním, není to něco abstraktního jako např. matematické poučky. Ježíš nejprve neudělal pro apoštoly přednášku, kde by dvanácti všechno vysvětlil, popsal, ale rovnou je pozval k slavení poslední večeře. Protože ačkoli jsou všechny naše úvahy o eucharistii potřebné a důležité, prvním a posledním místem k pochopení svátosti oltářní není vysedávání u knížek, ale plná a osobní účast na jejím slavení.

Je ti určitě známo, že naše eucharistie vychází z toho, co Ježíš učinil u poslední večeře. V Písmu najdeme čtyři vyprávění, která mluví o ustanovení eucharistie: Mk 14,22-25; Mt 26,26-29; Lk 22,17-20 a 1 Kor 11,23-26. Když si je pozorně přečteš, zjistíš, že nejsou úplně stejná a že dokonce slova proměnění, která jsi zvyklý slyšet při mši sv. nejsou do puntíku shodná s žádným z těchto úryvků. Blízko k sobě mají Marek a Matouš a pak Lukáš a Pavel. Texty jsou rozdílné proto, že za každým z nich stojí jiné společenství křesťanů, kteří slavili

eucharistii na jiném místě. Za všemi ale stojí stejná otázka: Co nám chtěl Kristus předat a zanechat tím, že slavil poslední večeři?

Když čteme pozorně Nový zákon, sledujeme, že Ježíš vnímal své poslání na pozadí starozákonní postavy Hospodinova služebníka (Iz 53). On nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny (Mk 10,45). Právě toto poselství zdůrazňují u Pavla i u Lukáše slova pronášená nad chlebem a vínem: „toto je moje tělo, které se za vás vydává“, krev, která se *prolévá*. Ježíš tak několik málo hodin před svou krvavou smrtí dává svému umírání význam. Není tím, kterého lidé připravili o život, ale on svůj život dává jako výkupné za všechny. Ježíš propojuje smrt na kříži a eucharistii, která je svátostí těla, které se vydává, a krve, která se prolévá, jako nová smlouva lásky.

Pokud se tedy vrátíme k otázce, co nám chtěl Ježíš zanechat a proč nám přikázal slavit eucharistii, proč jako křesťané se neděli co neděli scházíme u oltáře, musíme odpovědět, že Ježíšovým úmyslem bylo, aby byl neustále reálně přítomen mezi námi a abychom skrze liturgické slavení byli neustále vtahováni do Ježíšovy oběti, která nás vykupuje. Být na mši svaté pak znamená být v přítomnosti Krista, který se svobodně daruje jako oběť za nás, bratry a sestry, abychom měli život.

A nejen to. Evangelia končí vyprávěním o radostných a nezapomenutelných setkáních učedníků se zmrtvýchvstalým Kristem. I to je eucharistie – rozpoznání přítomnosti Ježíše Krista mezi námi, který je Pánem, Spasitelem a Zachráncem.

O tom, jak konkrétně křesťané jednotlivých staletí slavili eucharistii,

mluví dějiny liturgie. Již od druhého století máme svědectví sv. Justina mučedníka o základní linii průběhu slavení eucharistie. Ta zůstala beze změn až do našich dnů (srov. KKC 1345-1355).

Křesťanské slavení má dvě velké části: bohoslužbu slova a bohoslužbu oběti. Přicházíme k Bohu, prosíme za odpuštění hříchů a vystavujeme se Božímu slovu, které vyučuje, utěšuje, napomíná a vede. Po kázání, které má pomoci propojit slyšené s naším životem, dáváme Bohu odpověď: nejprve vyznáváme víru a potom, právě proto, že jsme uvěřili, že on je Bohem blízkým člověku, mu předkládáme své prosby.

Od proseb pak v bohoslužbě oběti přecházíme k přinášení darů, kdy Bohu dáváme dary chleba a vína nutné ke slavení a spolu s nimi neseme dary svých životů. Následuje tzv. anafora (eucharistická modlitba). Po ní se modlíme Otčenáš a přistupujeme ke svatému přijímání. Na závěr už jen kněz shrne naše modlitby, udělí nám požehnání a vysílá nás do světa, jako i Kristus poslal do světa své učedníky.

Celá liturgie tak probíhá jako velký dialog lásky. Přistupujeme k Bohu, Bůh k nám mluví, my mu odpovídáme vyznáním víry, prosbami, přinášením darů, aby nám on posléze naše dary vrátil proměněné v tělo a krev svého Syna. Na tento nezasloužený dar odpovídáme moudlitbou vděčnosti modlitby a pravdivostí života mimo kostel, který žijeme ve víře v Božího Syna, který si nás zamiloval a za nás se obětoval (srov. Ga 2,20).

o. Petr Smolek

Tak jsme sebe poznali

Musím se přiznat, že i přes mou počáteční nedůvěru ve víkendové setkání animátorů, jsem byl v konečném důsledku z tohoto setkání nadšen. Na animátorech jsem se seznámil se spoustou skvělých lidiček, se kterými jsme si užili spousty legrace a vyměnili si mnohé zkušenosti z našich farností.

Kromě toho, že jsme se poznávali navzájem, jsme však měli i jedinečnou příležitost, se skrze přednášky, hry a modlitbu seznámit lépe i sami se sebou. Zjistili jsme, že v budoucnu bude naším největším nepřítelem naše vlastní „Já“. Tato poznání pro mne bylo zážející, a však po delší úvaze pravdivé. Naše vlastnosti nám mohou v práci jak pomáhat, tak i práci ovlivňovat záporně. Je dobré, že jsme si to prostřednictvím tohoto víkendu mohli lépe uvědomit.

Setkání bylo dle mého názoru velmi povedené. Už nyní netrpělivě očekávám další víkend, kdy se budeme snažit přijmout sami sebe. Takže tohle opravdu vůbec nebyl smutný příběh.

Hurá na další setkání!

F. Zajíc

Tak to tu ještě nebylo

skupina mladých lidí ve věku od 16 do 23 let, které musíte poznat. Svědci nám potvrdili, že v pátek asi kolem 19.00 hodin večeřeli na místní faře, kde následně hráli hry na seznámení a kreslili erby, které vypovídali o jejich osobnosti. Paní Kropáčková povídala, že je viděla, jak v sobotu ráno procházeli v průvodu a šátky na očích. Když dorazili na místo předem určené, pomodlili se se sv. Františkem. Celý den pak strávili opět na faře, kde za pomoci svých opatrovníků Otce Kamila, Otce Radima, Lenky a psycholožky Miši se snažili o

sebezpoznání za pomoci různých her a cvičení.

Aby toho na ně nebylo moc, byla pro mě připravená kromě dobrého jídla i mše a dobrovolní brigády. Večer je čekala velice důležitá zkouška a to postavit se svému největšímu nepříteli – sobě. Někteří byli hodně překvapení a možná došli k nápravě ☺

Podle místního zdroje byly noci v okolí fary (ne)klidné a mladí se ukládali k spánku, po dlouhých „filozofických“ debatách velmi unavení.

Nedělní ráno začalo modlitbou v místním kostele a dále následovala snídaně a poté už jen chaos, úklid, balení, oběd, loučení, slzy dojetí, únava a oddechnutí farních obyvatel ☺

Kdo byl měl jakékoli dotazy, kde by mohli tyto Animátory najít, nechť se obrátí na Diecézní centrum pro mládež, kde Vám budou Vaše otázky zodpovězeny.

Lenka Novotná

PLESK ze života VIP

Přátelé Boží, plním svůj slib a přicházím s nejčerstvějšími a zaručeně pravdivými informacemi o životě v týmu. V minulém díle naší telenovely byl nejmilostivější čtenář seznámen s novými členy (tedy s mou maličkosť a jejich velikostmi Kasiou a Jankem). Ale teď je ten správný čas pro poodhalení roušky tajemství, která se klene nad starými (služebně starými) osadníky fary. Tyto persóny znáte déle než já, ale jistě vám uniklo mnoho zajímavých informací ze života těchto přírodních unikátů.

Začněme od zástupců něžného pohlaví – Lucie. Na faře pobývá již třetím rokem a svůj život zasvětila číslům. To jistě víte, ale netušíte, že toto na první

pohled křehké a jemné stvoření je schopno běhat po faře, prudkými pohyby dlaní si ovívat tvář za křiku: „Pomoc, pomoc!“. První týden spoluzítí byl pro mne krušný, jelikož jsem často volala hasiče, policii a záchranku s pocitem, že Lucka se stala obětí samovzplanutí, pokusu o vraždu a nebo trpí nevyléčitelnou nervovou chorobou. Nyní již tyto projevy radosti beru s rezervou.

Dalším zástupcem jemnějšího pohlaví je Věrka – celý svůj život prožila ve Staré Vsi a nyní se zde šťastně vdala. Tato dáma s noblesou se objeví každé ráno v sedm hodin ve dveřích fary, vždy elegantně a decentně upravená, gazelím krokem směřuje do kanceláře, zavře za sebou dveře a v tu chvíli již celá fara rezonuje v rytmu nejtvrdšího rocku, který tato osůbka celou svou bytostí miluje. Jelikož drtivá účinnost decibelů již narušila statiku fary, byla Věrka památkáři donucena ztlumit své reprobedny na polovinu.

Mužům vysvěceným i nevysvěceným se budeme věnovat v příštím díle naší telenovely. Zaslouží si jistě samostatný vstup. Loučí se s Vámi redaktoři našeho nejrychlejšího a stoprocentně pravdivého vysílání PLESK – anobř jak říkáme: „Teplý bonz, dobrý bonz...“

Co se dozvíte příště: Jak je to s láskou našeho šéfa k turistice? Příběh nesmrtelného Davidova budíku? Říkaný a povídky našeho strýčka Radima? Kdo spadl do hrobu?

Poslední perly na konec: Janko se z nudy stal vášnivým čtenářem, Kasia způsobila zácpu v tobogánu a následně způsobila i tzv. „tobogánový průjem“ a Lenka po pobytu ve vesničce Štěkeň začala vášnivě štěkat. (HAF HAF v rytmu bouřlivého tanga.... „Who let is dog - whoof, whoof, whoof.....“)

redaktoři bonzměsíčníku PLESK

Základní podmínky života malého společenství.

Vznik společenství se neomezuje na velikost farnosti či uzavřenost v rámci jedné farnosti. Najdou-li se lidé z více farností, jež mají touhu jít na hloubku svého života, může začít vznikat společenství.

První krok: Oslovení lidí. Všudypřítomné pokušení nelásky – nesvornost, hluboké rozdělení a propasti mezi lidmi. Pýcha lidského já je větší než tvořit společenství.

Druhý krok: Náplň setkávání. Najít program společenství, který mohou všichni přijmout. Když se mají lidé na něčem sjednotit, pak to znamená, že se každý musí také něčeho vzdát; někdo více, někdo méně.

Třetí krok: Nalézt místo setkávání. Místo pohodlné k modlitbě i k diskutování.

Čtvrtý krok: Jak dlouho bude trvat setkání a jak často se chceme scházet. Délka jeden a půl hodiny a pravidelnost setkávání podle dohody členů (týden, čtrnáct dní).

Pátý krok: Jeden z nás je animátor. Jeden člověk převezme roli animátora. Mezi námi jsou lidé, jimž byl dán dar probouzet naše schopnosti a používat je pro program společenství.

Nyní máme za sebou pět kroků pro vznik. Hlubší poznání těchto kroků nás čeká v příštích číslech.

Mít společenství a žít společenství. Rozdíl je „máme společenství“ oproti „žijeme společenství“. Žijící společenství podle vzoru církevních obcí založených sv. Pavlem bylo charakteristické tím, že „*chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse*“ (Skutky apoštolů 2,47). „*Přesvědčení touto vaší službou budou slavit Boha za to, jak jste se podřídili Kristovu evangeliu a jak štědře se projevuje vaše společenství s nimi i se všemi.*“ (2 list Korintským 9,13). „*Doufám tedy, že se u vás zastavím a že mě vypravíte na další cestu, až aspoň trochu užijí radosti ze společenství s vámi.*“ (List Římanům 15,24).

Společenství je viditelným znamením přebývání Boha na této zemi a místem setkání se s Ním. „*Věrný je Bůh, který vás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem*“ (1 Korintským 1,9). „*Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“ (Mt 28,20).

o. Radim Zielonka

Co bude ...?

Na kolečkách za Pánem

2.- 4.11.2007

Stará Ves n/O.

Víkend pro ty, kteří se rádi hýbou, sportují, vozí se... na kolečkách. ☺ Prostě pro ty, kteří chtějí něco společně prožít, rádi si dají do těla, ale také se umí ztišit a chtějí duchovně načerpat, společně se modlit... Sbal kolečkové brusle (není podmínkou) a dojeď. Projedeme tématem chození, vztah, zodpovědnost, společnou modlitbu a hrami. Od 15 do 19 let.

Večer mladých

21.11.2007

Večer na téma: „**Evangelizace - co? Už zase? Proč? A jak?**“ si připravil **o. Lukáš Engelmann**, místecký kaplan pro mládež. Začínáme mši sv. v 18.00 hod. v kapli na biskupství. Potom následuje program cca od 19:00 hod v sále, končíme kolem 21.30 hod. Popovídat si a dát si něco dobrého je možné už od 16.30 v baru.

Večer mladých

12.12.2007

!!Pozor!! V prosinci jste zváni na **benefiční koncert**, jehož výtěžek půjde na Projekt VÝZVA podpora rodin s dětmi s postižením.

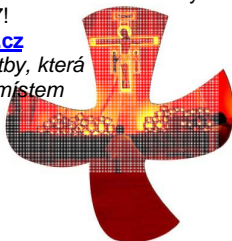
Pout' do Taizé (Francie)

27.1. - 4.2.2008.

Pro všechny starší 16 let. Přihlášky posílejte do 31.12.2007!

Dotazy na: dcm@doz.cz

„*Taizé je místem modlitby, která nese k Bohu i lidi... je místem smíření a pokoje.*“

Taneční víkend

30.11-2.12.

Stará Ves n/O.

Pro začátečníky i pokročilé... na vás čeká taneční parket a s ním hodiny poctivý trénink. Věnovat se vám bude Aneta Bláhová, trenér společenských tanců a externistka Janáčkova divadla v Brně, která vyučuje výrazový tanec, latinsko-americké a jiné společenské tance dle domluvy.

Škola partnerství / 2

9.-11.11. Stará Ves n/O

Kurz, který pomáháme připravovat s Centrem pro rodinu a dvěma mladými páry (čerstvými absolventy Školy partnerství) Jirkou Kozlem a Natálkou Ramíkovou, Petrem Hrtúsem a Míšou Ondrušákovou. Ti se budou starat o doprovodný program a Centrum pro rodinu bude nadále zajišťovat přednášky a hosty.

Více info na: www.prorodiny.cz

Kurz animátorů

Stará Ves n/O.

Máš touhu dělat něco pro druhé? Pomoci se službou ve farnosti? Ano? Chceš?? Jestli ano, zveme Tě na tento dvouletý kurz, který je zaměřen na osobní růst animátora, prohloubení jeho vztahu k Bohu, seznámení se obsahem společenství. Je zakončen přípravou letních táborů a účastí na nich. Od 16 let!

Kurz I/2: 16. – 18.11. 2007

Kurz III -IV: 23. – 24.11. 2007

Jsi už zaregistrován/á a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Lucka.

signály.cz

Keep smiling!

"Sázím na toho jezdce s tou červenou kravatou." "To není kravata, to je jazyk!"

"Mami, děti se mi smějou, že mám velké nohy!" - "Ale nemáš, dej si boty do garáže a pojď obědvat!"

Jedou dva závodníci Tour de France, jeden při tom čte noviny a po chvíli říká: "Ty hele Franto, asi bysme měli přidat, protože ti první už jsou v novinách!"

Na procházce si malé děvčátko zvědavě prohlíží těhotnou paní. "Vy máte v bříšku miminko?" ptá se se zájmem. "Ano" odpoví paní. "A máte ho ráda?" "Ano velice." "Tak proč jste ho snědla?!"

Sedí dva velmi smutní informatici v serverové místnosti.

Přijde k nim třetí a ptá se: "A cože jste tak smutní?"

"No ... včera jsme se trochu ožrali ... a měnili jsme hesla..."

Babička se ptá vnuka: "Karlíčku, zítra máš svátek. Chceš kovovou nebo papírovou padesátikorunu?" Vnuk odpoví: "Radši kovovou, ale zabal mi ji do té papírové, ať se nepoškrábe."

Uzávěrka příštího čísla: 12. 11. 2007

Vydává: Středisko pro mládež, Stará Ves nad Ondřejnicí 10, 739 23

Tel.: 558 669 413, 731 625 718

E-mail: stara.ves@razdva.cz, <http://dcm.doo.cz>

Možnost zaslání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.